

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
17 У 14358/18
12.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Горданом Вукићевићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., чији је пуномоћник мр Жарко Вујовић, адвокат из Ниша, Тирила и Методија бр.17/1, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Фонда, Београд, ради поништаја решења број: 01-02/181.6.3 7188/18 од 05.07.2018. године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.10.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијале Зајечар, број: 181.6-2 00011/18 од 18.05.2018. године, којим је одбијен захтев тужиоца за доношење решења о увећаном износу војне пензије за 20%, у смислу члана 79. Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Тужилац је, преко пуномоћника, Управном суду дана 10.08.2018. године поднео тужбу, којом оспорава законитост решења туженог органа због повреда правила поступка и због погрешне примене материјалног права. Наводи да првостепени орган о захтеву одлучује тако што га одбија, а у самом образложењу наводи разлоге за немогућност покретања поступка, што води повреди поступка, јер ако није било разлога за покретање поступка, захтев је требало одбацити, а ако је првостепени орган покренуо поступак морао је да цени захтев и донесе одлуку у складу са позитивним прописима. Указује да су се ступањем на снагу Закона о пензијском и инвалидском осигурању од 01.01.2012. године, наведене одредбе Закона почеле примењивати и на војне осигуранике. Указује да се његов захтев односи на признавање новог права које није могао да оствари на основу ранијих прописа, а за који је исплаћен допринос, односно предмет захтева је право на пензијски стаж са увећаним трајањем, као и

признавање права по члану 79. став 3. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим је прописано да утврђени износ пензије се увећава за 20%. Истиче да одредбама члана 42. и члана 43. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, војни пензионери нису изузети или издвојени од осталих осигураника у оквиру Фонда, а којима се та права у целости признају. Наводи, с позивом на одредбе члана 104. и 105. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, да за ова ванредна правна средства и њихову примену није битно да ли је неко осигураник или корисник права, већ да ли постоје материјалноправни разлози и услови који морају бити испуњени за примену ових средстава. Поред поменутих одредби Закона, своје право на увећање пензије заснива и на пресуди Управног суда II-1 У. 4388/16 од 26.05.2016. године, стим што указује да право остварује и по одредби члана 218. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Са ових и других разлога ближе наведених у тужби предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновно поступање, као и да суд обавезе тужени орган да тужиоцу накнади трошкове спора за састав тужбе износ од 16.500,00 динара, као и износ на име судске таксе за тужбу и пресуду, по одмерању суда.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је оценио да тужба није основана.

Првостепено решење, Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијале Зајечар, број: 181.6-2 00011/18 од 18.05.2018. године, донето је извршењу решења туженог, број 01-02/181.6.7 3328/18 од 23.04.2018. године, у поступку у коме је првостепени орган најпре отклонио повреду правила поступка на које је указано решењем туженог органа, па је имајући у виду наводе захтева тужиоца од 08.01.2018. године, прецизиране и у жалби тужиоца изјављеној против решења првостепеног органа број 181.6-2 2/18 од 09.01.2018. године, у поновном поступку, ожалбеним решењем одлучено о праву тужиоца на увећани износ војне пензије за 20% у смислу члана 79. став 3. Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Решавајући о наведеном захтеву првостепени орган је у правилно проведеном поступку утврдио да је тужилац поднео захтев првостепеном органу дана 08.01.2018. године, за поновно одређивање пензије, односно да му се већ одређена пензија поново обрачуна на начин прописан чл. 61. - 70. Закона о пензијском и инвалидском осигурању и да се исти износ увећа за 20% у смислу члана 79. истог закона, као и то да је тужиоцу правноснажним решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника, ИП бр.606327 УП-1 4431/06 од 23.01.2007. године, признато право на инвалидску пензију, почев од 21.01.2006. године. Будући да је тужилац право на пензију остварио по прописима који су се примењивали на професионална војна лица до 31.12.2011. године, првостепени орган је утврдио да нема законског основа за поновно одређивање пензије, односно утврђивање висине пензије применом чл. 61. - 70. Закона о пензијском и инвалидском осигурању и члана 79. Закона, јер се те одредбе примењују на професионална војна лица која, као осигураници запослени из члана 11. Закона, остварују право на пензију почев од 01.01.2012. године. У образложењу ожалбеног решења наведено је и то да је одредбом члана 79. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Сл.гласник РС" бр. 101/10),

прописано да послове обезбеђења и спровођења пензијског и инвалидског осигурања, као и послове финансијског пословања, који су били у надлежности Фонда за социјално осигурање војних осигураника, на дан 01.01.2012. године, преузима Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, у складу са којом одредбом је Фонд преузео, између осталог, послове исплате војних пензија остварених по прописима који су се примењивали на професионална воја лица до 31.12.2011. године.

Одлучујући о жалби тужиоца, тужени орган је нашао да жалба није основана, и да је ожалбено решење правилно. Ово са образложењем да је првостепени орган у складу са захтевом тужиоца, у којем је навео да тражи поновно одређивање пензије у смислу чл. 61. - 70. Закона и да се износ пензије на тај начин увећа за 20% у смислу члана 79. Закона, правилно одбио захтев као неоснован, јер је тужилац, као професионално војно лице, право на инвалидску пензију остварио 21.01.2006. године, а члан 79. став 3. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, се примењује на професионална војна лица која, као осигураници запослени, право на пензију остварују почев од 01.01.2012. године.

Имајући у виду напред наведено, одредбе закона на које се тужени позвао у образложењу решења и цитирану одредбу Закона, правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, којим је одбијен захтев тужиоца, корисника пензије, за поновно одређивање пензије, као неоснован. Како је тужиоцу решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника, ИП бр.606327 УП-1 4431/06 од 23.01.2007. године, утврђено право на инвалидску пензију, применом прописа који су били на снази у време подношења захтева за признавање права на инвалидску пензију, а који опредељује примену прописа, то је, по оцени суда, правилан закључак туженог органа, да нема основа за поновно одређивање пензије применом Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Код чињенице да је тужилац корисник инвалидске пензије, а не осигураник из члана 43. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, и да се на њега не може применити одредба члана 79. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, која се односи на осигуранике који први пут остварују право на пензију, суд је наводе тужбе оценио неоснованим, налазећи да је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и без повреда правила поступка.

По оцени суда, тужени орган је у оспореном решењу правилно оценио и наводе жалбе којим се указује на примену чл. 104. и 105. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, као неосноване, правилно налазећи да нови законски прописи из пензијског и инвалидског осигурања, као ни измене постојећег прописа не представљају основ за измену правоснажног решења, те да се права утврђена првоснажним решењем не могу поново одређивати у складу са новим прописима, па ни онда када су ти прописи повољнији за странку, сем ако је то изричито прописано законом, а такође, да не постоје нове чињенице и нови докази на основу којих се може поновити поступак окончан решењем Фонда.

Позивање тужиоца у жалби и у тужби на пресуду Управног суда П-1 У.4388/16 од 26.05.2016. године, без утицаја је на другачију одлуку у овој управној ствари. Ово, јер је у наведеној пресуди Суд уважио тужбу и поништио решење туженог органа из процесних разлога, због повреда правила поступања из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку и члана 235. став 2. ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97, 31/01, "Службени гласник РС" број 30/10), јер образложење тог оспореног

решења није садржало образложење за одлуку из диспозитива, нити је садржало оцену жалбених навода наведених ближе у тој пресуди.

Суд је одлучио без одржавања усмене расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

По оцени суда, оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиоца, па је суд, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех тужиоца у овом поступку, па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, применом одредаба чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...55/14), које се примењују у управном спору на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 12.10.2018. године, 17 У 14358/18

Записничар
Гордан Вукићевић,с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АЈ/ИО